

& his cōsequens, eum qui Cosmograp-
phiam tractare uelit, ea loca, quæ per
diligentiores obseruationes deprehen-
sa sunt, designationi suæ tanquam fun-
damenta quædam præsupponere, quæ
uero ab alijs tradita sunt, his adaptare,
quousque positiones eorum inuicem,
cum ijs, quæ prius fuerunt obseruata
tanquam traditionibus certiora, potis-
simum congruant.

In caput nonum annot.

Docet in hoc capite Ptolemæus in lustrando
orbe aut describenda particulari regione, subijci-
endum in primis aptum fundamentum, & secun-
dum rectam symmetriam ponenda loca, quorum
longitudines per defectus solares aut lunares, la-
titudines uero per organa mathematica inuesti-
ganda sunt. His diligenter obseruatis, licebit de-
inde connectere & alia loca, quorum positiones
in longitudine & latitudine non tam certa ratio-
ne sunt deprehense, atque cum prioribus ac cer-
tis illis locis, loca illa posteriora & incerta sic ad-
aptare, ut eorum in subiecta descriptione positio-
nes, ueris eorum in terra sitibus quam maxime
congruant. Vt si imperator aut princeps aliquis
cuperet ex arte describendam Germaniam, qua-
tuor ad minus mathematici essent cōstituendi, quæ
meridianos obseruarent occidentalem & orien-
talem, tempore eclipsis lunaris. Per initium eclis-
psis, intellige initium totalis defectionis, & non
initium primi in tenebras illapsus, quod tam exa-
cte à pluribus non posset obseruari. Vnus itaque
obseruaret hic Basilea, alius in Holandia, ubi Rhe-
nus mare ingreditur, & hi limitem occidentalem
certissimum designare possent. Alij duo statuendi
essent ab ortu Germaniæ, unus in Vienna Austriæ
& alius in Dantisco aut propè, qui limitem desi-
gnarent orientalem. Quibus habitis, facile inter-
media loca subsidio itinerum & eleuationum po-
larium inscribi possent. Itaq; si ueteres talibus ob-
seruationibus fuissent usi, idoneam potuissent fac-
cere orbis descriptionem. Hipparchus quidem me-
moratur in paucis ciuitatibus eleuationes borealis
poli tradidisse, præsertim quæ sub eisdem iacent
parallelis. Quidam alij post eum & aliqua loca
signarunt, quæ simpliciter sub eisdem sita erant
meridianis, id quod ex nauigationibus in septen-
trionem aut austrum collegērūt. Non enim eo tem-
pore plures in orbe fuerunt in mathematica edo-
cti, qui simul in diuersis locis lunares obseruarent

defectiones, à quibus potissimum regionum peten-
da est longitudo. Aut si fuerunt, mutuam sui cogni-
tionem non habuerūt, nec obseruatas defectiones
mutuo cōmunicarunt, sicut postea factum est, quum
do unus in Arbelis, alius in Carchedone unam &
eandem obseruarent eclipsim. Vbi notandum, Ar-
belas urbem esse Assyriæ, ubi olim Alexander Ma-
gnus strauit exercitū Darij, cuius longitudinē Pto-
lemæus signat gradus 80. Carchedon uero puta-
tur esse Carthago, cuius longitudinē idē Ptolemæ-
us signat gradus 35. Subtractis autem 35. gradi-
bus à 80. gradibus, remanent 45. gradus, qui fa-
ciūt tria tempora æquinoctialia, id est, tres horas.
Alij tamen per tempora æquinoctialia intelligunt
gradus æquatoris, eo quod reuolutione æquatoris
per raptum primi mobilis, conficiantur anni, men-
ses, dies, noctes, horæ & horarum minutia.

QVOD HISTORIIS NOVISSI-
mis magis sit adhærendum, propter mu-
tationes, quæ per tempora accidunt
in terra. Cap. V.

Git descriptionis aggressio, tali forsitan cōtinetur
proposito: uerū quum in
omnibus locis, quæ nō pe-
nitus uel propter magni-
tudinis excessum, uel quia non semper
eodem se habeant modo, deprehensa
sunt, semper unū quodcūq; tempus histo-
riam tanquā certiorē præferre solet: ita
etiam in Geographia accidit. Constat
enim per ipsas temporum traditiones,
multas partes cōtinētis terre, quæ à no-
bis habitæ, nondū propter difficilem
magnitudinis peragrationē ad notitiā
peruenisse. Quasdam uero nō tales ac fer-
tur esse, eorū culpa qui historias exce-
perūt fabulosissimas. Nōnullas autem
nūc lōge aliter quā olim habere, uel pro-
pter particulares earū deuastatiōes, uel
etiā immutationes. Vnde necesse est, ut
ibi nouissimis temporis nostri traditio-
nibus, penitus quasi adhareamus, ob-
seruantes obiter & historiæ antiquæ ex-
positionem, necnon prædictorum diju-
dicationem, ut liquere possit, quid fide
dignum, quid uē sit erroneum.

In caput quintum annot.

Ostendit hæcenus Ptolemæus quibus cautelis
uti oporteat geographū in regionū descriptione,
ut scilicet